

574

Besluit van 1 november 1983 tot vaststelling van regelen ten aanzien van de betaling door burgerlijk rijkspersoneel voor hun van rijkswege verstrekte kost, inwoning, woning en andere emolumenten (Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijkspersoneel)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 25 mei 1983, nr. AB83/U580, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Hoofdafdeling Financiële Arbeidsvoorwaarden;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid, en 134, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530);

De Raad van State gehoord (advies van 19 juli 1983, nr. W04.83.0320/05.3.28);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 25 oktober 1983, nr. AB83/1354, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Hoofdafdeling Financiële Arbeidsvoorwaarden;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

a. *belanghebbende*: de ambtenaar in de zin van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248) of het Ambtenarenreglement Staten-Generaal (Stb. 1979, 123), alsmede de werknemer in de zin van het Arbeids-overeenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354);

b. *bezoldigingsbesluit*: Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 (Stb.

c. *berekeningsbasis*: de bezoldiging in de zin van het bezoldigingsbesluit met uitzondering van de toelagen als bedoeld in de artikelen 17 en 18 van dat besluit, met dien verstande dat de bezoldiging bij een onvolledige werktijd herleid wordt tot de bezoldiging, geldende bij een volledige werktijd.

Artikel 2

1. Belanghebbende is voor het van rijkswege verstrekte genot van kost en inwoning, anders dan bij een dienstreis, als bedoeld in artikel 7, zevende lid van het Reisbesluit 1971 (Stb. 1970, 602) aan het Rijk een bedrag verschuldigd overeenkomende met respectievelijk 12% en 8% van zijn berekeningsbasis, zulks met inachtneming van door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan te geven maxima.

2. Voor de belanghebbende, wiens berekeningsbasis gelijk aan of lager is dan het maandbedrag van het minimumloon, dat krachtens de artikelen 7, 8 en 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Stb. 1968, 657) geldt voor werknemers in de leeftijd van 23 jaar of ouder vindt het eerste lid geen toepassing, maar worden de verschuldigde bedragen voor de emolumenten kost en inwoning door Onze Minister van Binnenlandse Zaken vastgesteld.

3. Bij geoorloofde afwezigheid wordt het bedrag dat voor het genot van kost verschuldigd zou zijn voor elke dag dat dit emolument niet wordt genoten met f 4 verminderd.

Artikel 3

1. Belanghebbende is voor het van rijkswege verstrekte genot van woning en verdere verstrekkingen in die woning aan het Rijk een bedrag verschuldigd overeenkomende met de hierna genoemde percentages van zijn berekeningsbasis:

- a. voor woning: 12%,
- b. voor verwarming van de woning: 2,4%,
- c. voor energie voor kookdoeleinden: 0,9%,
- d. voor elektrische energie, anders dan voor verwarming van de woning en voor kookdoeleinden: 0,9%,
- e. voor leidingwater: 0,4%,

zulks met inachtneming van door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan te geven maxima voor de verstrekkingen, bedoeld onder b t/m e.

2. Voor de belanghebbende, voor wie een salarisschaal geldt, vermeld in de bijlage C van het bezoldigingsbesluit stelt Onze Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van het verschuldigde bedrag voor het genot van woning, indien belanghebbende deze zonder gezin heeft betrokken, een maximum vast.

3. Indien belanghebbende aantoont, dat de huurwaarde van de woning voor de heffing van de inkomsten- en loonbelasting minder bedraagt dan het op grond van het bepaalde in de vorige leden geldende bedrag wegens het genot van woning, wordt het verschuldigde bedrag op dat van die huurwaarde gesteld.

4. Voor het genot van de emolumenten, bedoeld in het eerste lid, onder b t/m e, is geen bedrag verschuldigd in het geval bedoeld in het tweede lid en in de gevallen, waarin tevens kost en inwoning worden genoten.

Artikel 4

1. In bijzondere gevallen kan een regeling worden getroffen, welke afwijkt van het bepaalde in de artikelen 2 en 3.

2. Ingeval andere dan in de beide voorgaande artikelen genoemde voordelen worden genoten, kan een regeling worden getroffen, waarbij de hiervoor door belanghebbenden verschuldigde bedragen worden vastgesteld.

3. Regelingen, als in de vorige leden bedoeld, worden getroffen bij gemeenschappelijk besluit van Onze Minister, hoofd van het desbetreffende departement van algemeen bestuur en Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 5

1. De op grond van de bepaling van dit besluit door belanghebbenden verschuldigde bedragen worden verrekend bij de uitbetaling van het salaris of het loon dan wel, indien dit niet mogelijk is, afzonderlijk in rekening gebracht.

2. Wanneer de verschuldigde bedragen moeten worden berekend over een gedeelte van een kalendermaand, wordt het bedrag per dag vastgesteld door het maandbedrag te delen door het aantal dagen van de desbetreffende kalendermaand.

3. Van het bepaalde in het vorige lid kan worden afgeweken ingeval daartoe op grond van bijzondere omstandigheden aanleiding bestaat.

Artikel 6

Dit besluit kan worden aangehaald als Besluit betaling emolumenten burgerlijk rijkspersoneel.

Artikel 7

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1984.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 1 november 1983

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Rietkerk

Uitgegeven de *negenentwintigste* november 1983

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

In het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 zijn bepalingen opgenomen, op grond waarvan kortingen worden toegepast op de bezoldiging van de ambtenaren wegens verstrekte voordelen (emolumenten), zoals het genot van kost, inwoning en woning. In het ontwerp voor het nieuwe Bezoldigingsbesluit zijn deze bepalingen niet opgenomen. Hierbij is overwogen, dat het in casu niet om een onderdeel van de bezoldiging gaat, maar louter om afrekening van verschuldigde (norm-)bedragen. Het hanteren van normbedragen is evenwel niet nodig voor de gevallen, dat directe afrekening van de onderhavige verstrekkingen met belanghebbenden mogelijk is. Voor wat het emolument kost betreft is dit het geval bij voorbeeld bij verstrekkingen in een kantine, waarbij de maaltijden rechtstreeks met belanghebbenden kunnen worden afgerekend. Directe afrekening met belanghebbenden voor wie in de dienstwoning levering plaatsvindt van elektrische en andere energie, is bij voorbeeld mogelijk indien in deze woning tussenmeters zijn aangebracht. Een dergelijke directe afrekening tegen kostprijs verdient uiteraard veelal de voorkeur.

Ten aanzien van bepaalde emolumenten dan wel voor bepaalde situaties kan een regeling, waarbij normbedragen worden vastgesteld, echter niet gemist worden. Het betreft hier de volgende verstrekkingen:

emolument *kost*: directe afrekening is in verscheidene situaties niet mogelijk of niet doelmatig;

emolument *inwoning* en (*dienst-)*woning: mede in verband met het verplichte karakter van het (in-)wonen bestaat er behoefte aan relatering van de door belanghebbenden verschuldigde bijdragen met de door hen genoten bezoldiging, zulks met inachtneming van bepaalde maxima;

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 december 1983 nr. 242.

emolument geleverde *energie* in de (dienst-)woning: aan de vaststelling van normbedragen bestaat nog behoefte voor de gevallen, waarin rechtstreekse verrekening niet mogelijk is, bij voorbeeld doordat het aanleggen van tussenmeters technisch niet mogelijk of economisch niet verantwoord is.

Er blijft derhalve behoefte bestaan aan een regeling, waarbij voor de onderscheidene emolumenten normbedragen worden vastgesteld. Zoals reeds opgemerkt komt het niet gewenst voor een dergelijke regeling in het nieuwe Bezoldigingsbesluit op te nemen. Voorgesteld wordt dan ook ter zake een afzonderlijke voorziening te treffen. Ten einde te laten uitkomen dat deze regeling niet het karakter heeft van een bezoldigingsregeling, ware anders dan in de oude regeling het geval was, niet meer te spreken van «korting» op de bezoldiging, maar van «verrekening» van de verschuldigde bedragen. In het voorliggend ontwerp-besluit komt een en ander tot uitdrukking.

Bedoeld ontwerp bevat geen wijzigingen voor wat betreft de berekeningsvoorschriften van de verschuldigde bedragen en de hieraan eventueel verbonden maxima. Ter vereenvoudiging en versnelling van de procedure voor de bijstelling van de diverse (maximum-)bedragen in verband met de prijsontwikkeling, wordt wel voorgesteld dergelijke aanpassingen te doen delegeren aan de ondergetekende, zulks met handhaving van de tot dusverre gevolgde systematiek. Wel is van de gelegenheid gebruik gemaakt de in het eerste lid van artikel 24 van het B.B.R.A. 1948 vermelde minimumkortingsbedragen voor kost en inwoning niet meer over te nemen; zij missen namelijk op dit moment reële betekenis. Dit laatste geldt tevens voor het in het derde lid van artikel 24 vervatte voorschrift dat bij geoorloofde afwezigheid de totale vermindering over een kalendermaand van de korting voor het genot van kost ten hoogste het bedrag omvat dat over die kalendermaand voor het genot van kost zou zijn gekort indien belanghebbende aanwezig zou zijn geweest; ook dit voorschrift behoeft niet meer in het ontwerp-besluit te worden overgenomen.

Ten slotte is deze gelegenheid nog aangegrepen om een onvolkomenheid welke in de oude regeling voorkwam, op te heffen, in die zin, dat in artikel 2, eerste lid, van het ontwerp-besluit tot uitdrukking is gebracht, dat geen bedrag voor het genot van kost en/of inwoning op grond van het ontwerp-besluit is verschuldigd ingeval tijdens een dienstreis van overheidswege voeding en/of nachtverblijf wordt genoten. In dat geval wordt bij de berekening van de vergoeding van verblijfkosten namelijk reeds rekening gehouden met een vermindering wegens dat genot.

Voor het overige komen de bepalingen van het ontwerp overeen met die welke ter zake in het oude Bezoldigingsbesluit waren getroffen.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Rietkerk